

JORDI VILAJOANA, DIRECTOR GENERAL DE LA CCRTV

Text: ENRIC RIMBAU / Fotos: MARC VILA

"Cal una indústria audiovisual pròpia"

Jordi Vilajoana (Barcelona, 1949) va estudiar econòmiques, però s'ha dedicat durant vint anys a la publicitat, sector que va deixar quan fa ja més de quatre anys acceptà les regnes de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió.

Ara fa uns quatre anys Jordi Vilajoana va deixar els seus càrrecs a l'agència Tiempo-BBDO i a La Seda per dedicar-se a dirigir la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, just en un moment en què el panorama televisiu canvia a velocitats vertiginoses amb l'aparició de les noves tecnologies.

Quinze anys després de la posada en marxa de Catalunya Ràdio i TV3 Jordi Vilajoana considera que queda molt per fer. I la seva gestió es basa principalment en no perdre el tren de les possibilitats que les noves tecnologies ofereixen a la CCRTV per a créixer.

—*El panorama televisiu ha canviat molt en poc temps: apareix TV3 fa quinze anys, les televisions autonòmiques, les privades i ara les plataformes digitals... Es podran mantenir uns mínims objectius de normalització lingüística?*

—En aquests quinze anys la feina feta per Televisió de Catalunya a estat reconeguda per tothom. Ha estat un factor molt important de normalització lingüística.

Però aquest no és l'únic factor positiu. Al costat de la normalització de la llengua també hi ha d'altres objectius. Per exemple, en les sèries de ficció de vegades només ens fixem en l'èxit d'audiència, però també hi ha un factor molt important: hi han treballat més de mil actors. Això, per tant, també ha potenciat indirectament el teatre a Catalunya. És a dir que darrere de tota una operació lingüística i cultural, durant aquests quinze anys, també s'ha desenvolupat una indústria audiovisual potent a Catalunya

i s'ha potenciat la formació de professionals, actors, tècnics, guionistes, etc.

—*Però la indústria del cinema, malgrat el que explica, no aixeca el vol...*

—Tots els que estem en el sector tenim culpa. Assumit això, jo diria que, éssent veritat que el cinema a Catalunya no està prou bé, mai no havia estat tan bé com ara...

—*...però és que...*

—No! però em sembla important aquest concepte. No estem contents de com està el cinema a Catalunya, però en el passat era un desastre.

Podríem donar moltes raons, però una d'elles és que, per exemple, a Espanya no s'ha acceptat mai una pel·lícula on surti un taxi de Barcelona. Això no ho dic jo, ho diuen els productors de cinema espanyols. Però no és d'ara, és de tota la vida.

També cal dir que, així com tota la vida hem tingut sempre grans pintors, músics, actors, poetes, mai no hem tingut bons realitzadors, bons directors que puguin considerar-se catalans universals. Però ara, en el cinema que es fa a l'estat espanyol, cada cop hi ha més catalans, tant directors com tècnics de fotografia, actors, etc. I molts d'ells han estat formats a TVC. L'Emma Vialarsau o el Jordi Dauder, per exemple,

ara fan cinema. O l'Ariadna Gil, una de les estrelles de l'*star system* espanyol, es va donar a conèixer a TV3.

Ara hem de crear el nostre propi *star system* i ajudar el cinema català. En aquest moment, tota pel·lícula feta a Catalunya, amb uns mínims de qualitat, és emesa.

—*Des de TVC s'ha defensat sempre una plataforma digital única. Després de la "guerra digital", sembla*

"A Espanya no s'ha acceptat mai una pel·lícula on surti un taxi de Barcelona. Això no ho dic jo, ho diuen els productors de cinema espanyols. Però no és d'ara, això ha passat sempre, és de tota la vida."

que es produirà la fusió entre les dues ofertes existents avui...

—Sempre ho hem defensat perquè pensàvem que dues plataformes tenien un cost molt alt i sobretot, perquè havíem d'evitar una competència ferotge, que només beneficiaria els grans operadors d'audiovisual en el món, que són els dels Estats Units.

—Però aquesta fusió no provoca una situació

pràcticament de monopoli, privat, de l'oferta digital?

—Entenc que el consumidor pugui pensar això. Però crec que no serà així. En el món audiovisual,

hem d'entendre que la competència no es produeix solament entre cada mitjà, sinó també en la distribució. Es a dir, la competència continua existint en el sentit que hi haurà un sistema de distribució que serà el telvisiu obert, més la televisió digital terrestre —una opció que competirà amb el sistema analògic actual—, el satèl·lit, el cable... Hi haurà diversos sistemes de distribució i el que hem d'intentar és que cadascun d'aquests es desenvolupi racionalment. Així, el consumidor tindrà una oferta molt àmplia de diferents tipus de distribució de televisió i podrà triar el que més li convingui.

—Com quedarà la presència del català en aquesta nova gran plataforma?

—En aquests moments hi havia unes 70 hores de televisió diàries a Via Digital i unes 30 a Canal Satèl·lit. El criteri de la fusió és mantenir aquest aspecte. Això vol dir que tots els esports en directe que tinguin interès a Catalunya tindran una opció catalana com tenen fins ara. A banda, mantindrem un canal com ara el de TVC-Sat o TVC-Internacional. També intentarem avançar en tot l'aspecte de doblatge de ficció o pel·lícules que permetin l'opció en català.

La nostra lluita en aquesta fusió anirà també encaminada a defensar una màxima presència de la producció feta a Catalunya. I és que a més dels objectius de normalització de la cultura i de la llengua, també perseguim els de potenciar una indústria audiovisual pròpia.

—Ara TV3 ha recuperat l'audiència que havia perdut durant el mundial de futbol...

—Sí. Quan parlem d'èxit hem de pensar que n'hi ha de molts tipus. A Televisió de Catalunya té un valor per mi, ja que el lideratge del 1997, i ara del 98, està basat en productes fets a casa nostra. Com les sèries de

producció pròpia o els *Telenotícies*, que sempre han estat el nostre estandard. El creixement de la informació ha estat molt important i crec que és molt rellevant que aquest mes, el tercer programa més vist a Catalunya és un *Telenotícies*. L'èxit dels *Telenotícies*, i dels informatius en general, és una mostra de l'acceptació generalitzada de la manera d'oferir les informacions. I si els informatius tenen aquest èxit significa que molta gent, de diferents tendències ideològiques i polítiques els trien lliurement. I aquesta és una demostració real del pluralisme informatiu TVC. I això és gràcies principalment als esforços dels professionals que hi treballen cada dia.

—Un tema habitual és el deute de TVC. Realment s'arrossega un dèficit tan alt?

—El dèficit és exactament el pressupostat. En primer lloc —i això ho ha dit el govern i el mateix president— Catalunya té un dèficit de finançament global, li

fa falta més diners i està finançada injustament. Per tant el finançament que té TVC també és anormal, és a dir, tenim una subvenció inferior a les nostres necessitats. Nosaltres el que fem és gestionar un pressupost que ens aprova el Parlament. I cada any ho hem complert d'una forma correcta. Ara bé, en aquest pressupost, es preveu que una part del finançament es faci amb endeutament. Per tant, no és una cosa amagada, cada any el publiquem, en fem 500 exemplars i el repartim per tot arreu. I aquest sistema de finançament a través de l'endeutament se'l van inventar per a TVE, en èpoques del govern socialista, quan es va acabar el monopoli televisiu. I ara el PP ha continuat amb aquest sistema.

—Les col·laboracions de TVC amb Canal 9 mai han estat un camí de roses. És per que es fan competència o per problemes polítics?

—Des del punt de vista de les televisions la col·laboració és magnífica. *Herència de sang* és del Canal 9 i l'hem passada per TV3 i ara emetrem una altra sèrie seva. Les voluntats a les dues bandes, si més no pel que fa a les direccions, seria treballar en aquest camí. El fet que haguem agafat un producte de Canal 9 i el passem a casa nostra és un primer fet, que seria bo que ells també el fessin, i a partir d'aquí hem d'anar acostumant les nostres audiències que tenim una llengua comuna, i que ens vegin amb més normalitat. Penso que això serà possible, però de vegades les coses han de seguir el seu temps.

—I per què després de quinze anys els costa tant entendre's amb el Govern balear per normalitzar la recepció del TVC a les Illes?

—Una mica és similar a l'anterior. La xarxa que permet l'arribada de TVC a les Illes és fruit de l'esforç dels ciutadans de les Illes que han volgut que TV3

"Si els informatius tenen èxit significa que molta gent, de tendència ideològica diferent, els trien lliurement. I aquesta és una demostració real del pluralisme informatiu de Televisió de Catalunya."

arribés a allà. Ara, el Govern balear vol normalitzar aquesta recepció. Amb el Govern no tenim cap problema, però també entenem que la gent de l'entitat que durant aquests anys difícils ha fet un esforç important personal i econòmic per mantenir la recepció de TV3, l'Obra Cultural Balear, vulguin que se'ls respectin els seus drets. Ens agradaria que s'arribés a una solució pactada i raonable per a la gent que durant tants anys ha mantingut la flama de TV3 a les Illes.

Nosaltres volem manifestar la nostra voluntat de ser presents a les Illes, però a més, estem oberts a fer més desconexions i fer una televisió més propera. Per fer això, igual que passa amb TVE, necessitariem ajuda del Govern balear.

—Aquest mes s'ampliarà l'àrea de recepció, via satèl·lit, a Amèrica, però en canvi en alguns territoris de parla catalana, la recepció de TV3 i, sobretot, del Canal 33 no és gaire bona. Té solució?

—La proposta de llei dels tercers canals ens ho soluciona força. Ara TV3 arriba a tot l'àmbit de parla catalana, jo diria que, en molt bones condicions, i el Canal 33 en condicions no tan bones. Per què? Perquè de fet era una xarxa portada i gestionada per la societat civil, per tant, amb unes mancances tècniques clares. Amb la nova llei es permet que les televisions autonòmiques puguem ampliar la nostra cobertura a totes les autonomies veïnes. Per tant, podrem arribar amb tota legalitat i tota la qualitat que faci falta al País Valencià, les Illes o Ponent i, fins i tot, l'Aragó.

—TVC és l'única oferta generalista en català, però en canvi les emissores de ràdio de la Generalitat cada cop tenen més competència: la COM, Ona Catalana, Onda Rambla... Com afecta això el futur de Catalunya Ràdio?

—Així com no passa en la televisió, estem molt satisfets de l'existència de competència en ràdio, tant d'iniciatives privades com públiques. I el més positiu és que les emissores de la Generalitat continuen crei-

—Quin és l'endeutament de TVC?

—L'any 97 era de 57 mil milions de pessetes, exactament el previst en el pressupost aprovat pel Parlament de Catalunya. I això no és dèficit, sinó que una part del pressupost, seguint una ordre parlamentària, prové de diners prestats pels bancs. Però ara estem augmentant els ingressos i invertint en el que seran noves fonts de finançament com ara la presència en les plataformes digitals i a Media Park, o el llançament de la revista 'Els Súpers' o la revista 'Barça', que sortirà aviat.

—I per quan serà?

—Ens agradaria ser al carrer el mateix 1 de gener del 1999 i en aquesta línia ja hi treballem. Aquesta nova emissora considerem que completarà l'oferta de les emissores de la Generalitat.

—Connectat a això, RAC 105 serà traspasada al grup Godó. Això vol dir que l'actuació pública en la ràdio ja no és tan necessària?

—RAC 105 ha fet una gran feina de normalització molt important. Ara, Ràdio Associació de Catalunya, que és una cooperativa que havia cedit la gestió de la seva freqüència a la Generalitat, ha decidit recuperar-la i sembla que ho farà amb el grup Godó. Nosaltres hem mantingut una actitud passiva i de respecte de la decisió. I penso que és positiu perquè vol dir que hi ha un altre grup que té interès a fer ràdio en català des de Catalunya i ens permet a nosaltres tirar endavant més bé el projecte de Catalunya Cultura.

xent. Per exemple, jo ho vaig dir quan va néixer la COM, si ella creixia i nosaltres també, el cava el pagaria jo! Per tant, anem bé, la ràdio en el nostre país està més normalitzada que la televisió. I si hi ha nous projectes privats en català, benvinguts!

Estem satisfets perquè Catalunya Ràdio, Catalunya Informació, Catalunya Música i RAC 105 han sabut connectar amb els ciutadans i ser les més escoltades. I com en la televisió, voldria destacar la força dels informatius. Crec que és molt important que Catalunya Informació, després de quatre anys, és una de les emissores d'informació referencials amb més de 180 mil oients cada dia.

—Quins futurs reptes hi ha per a les emissores de la Generalitat?

—Preparem el llançament d'una altra emissora, Catalunya Cultura. La idea es informar 24 hores cada dia sobre l'àmbit de la cultura, però amb una visió molt àmplia. Per tant hi poden entrar molts temes: cinema, teatre, cultura, esports, història, disseny...

